

Elena López

Qüestionari a cinc per al conseller d'Interior, Felip Puig

Per veure el vídeo resum de l'entrevista:
infotransit.gencat.cat

“L’afició ciclista a Catalunya està molt arrelada. Hem de replantejar-nos com garantir la seguretat d’aquest col·lectiu”

Jaume Cosialls

D'esquerra a dreta, Roger Rovira (TV3), Cristina Buesa (*El Periódico*), el conseller Felip Puig, Anna Punsí (Cadena SER), Enrique Figueredo (*La Vanguardia*) i Guillem Sánchez (ACN).

“Faré tot el possible perquè el govern català tingui les competències per fixar els límits de velocitat a Catalunya”

“Cinc entrevistes en una.” Així és com defineix el conseller d'Interior, Felip Puig, la trobada que manté per a l'*Infotransit* amb els periodistes Cristina Buesa, d'*El Periódico*; Enrique Figueredo, de *La Vanguardia*; Anna Punsí, de la Cadena SER; Roger Rovira, de TV3, i Guillem Sánchez, de l'Agència Catalana de Notícies (ACN). Tots cinc estan especialitzats en la informació del departament. Durant prop de dues hores, el despatx del polític es converteix en un plató on les càmeres i les gravadores recullen les respostes d'un conseller que sempre està a primera línia mediàtica. La seva faceta pública i la més humana es barregen en una entrevista que fa un repàs de temes relacionats amb la seguretat ciutadana, el trànsit i la crisi, i on descobrim que en les distàncies curtes Puig tampoc deixa indiferent.

Els preàmbuls

“A veure com surt aquest experiment...”, es pregunta dubtós el conseller d'Interior mentre els cinc periodistes van entrant cautelosa-ment al seu despatx. Quan hi accedim, està assegut a la seva taula de treball, una ploma en una mà i un plec de papers en l'altra. En un angle de la taula reposa el seu maletí amb les lletres gravades de “Conseller d'Interior”, i al costat, una pila de llibres entre els quals distingeixo dos títols: *Agent 477*, premi Joan Fuster d'Assaig del 2011, i *La democràcia a Amèrica*, l'obra més coneguda del pensador i polític francès Alexis de Tocqueville. Mentre Puig parla pel mòbil, tots els presents s'afanyen a agafar lloc. Figueredo, de *La Vanguardia*, opta per la part dreta d'un dels sofàs del despatx i Buesa, d'*El Periódico*, n'escull l'ala esquerra. Al centre, Punsí, de la SER, Molskine en mà, fa estona que revisa les seves preguntes. Ressagats, seuen en un altre sofà la resta d'entrevistadors: Rovira, de TV3, i Sánchez, de l'ACN. Em situo darrere d'ells en una taula de reunions, a la reraguarda, mentre els observo sense que se'n adonin. “No estic acostumat a fer aquest tipus de xou”, afirma Puig amb to sorneguer i de recança. Tot seguit, la seva cap de premsa li respon amb esperit maternal i tranquil·litzador: “No t'has de preocupar. Els periodistes que hem portat són molt seriosos”.

Felip Puig, un conseller amb filosofia *My Way*

Amb vestit gris blavós, camisa blanca i corbata de color morat (comprada fa uns dies a Madrid, segons confessa), el conseller seu en una butaca grisa, situada davant dels periodistes. L'entrevistat sempre té conversa: obert, loquaç, ocurrent i fins i tot irònic, sembla sentir-se còmode entre els presents. Tranquil però expectant, espera l'inici de l'entrevista com un actor bregat a punt de pujar a l'escenari. “Caram, això sembla un plató de Tele 5”, exclama amb ironia, al mateix temps que els entrevistadors retenen a la seva pupila cadascun dels detalls de la sala... Puig adverteix el gest dels redactors i els segueix la vista amb el cap, en el paper d'amfitrió: “De fet, aquest és el despatx que em vaig trobar quan vaig arribar al departament. Ara bé, els sofàs els vaig canviar, abans eren vermells [ara són de color marró], i crec que on ara hi ha el retrat del president Mas no hi havia cap foto de l'anterior president...”, comenta amb to dubitatiu. “Ah, i aquell quadre, *Els gira-sols* de Van Gogh, encara que sembli original, no ho és”, afegeix, i arrenca un somriure de la concurrència.

Fa uns dies algú proper al conseller em va “filtrar” que el seu cantant favorit és Frank Sinatra. Mentre trenca el gel amb els periodistes, em ve al cap aquesta preferència i confirmo que Puig actua sense cap tipus de dubte, “a la seva manera”, tal com diu l'expressió repetida

Durant prop de dues hores, el conseller va respondre a les preguntes de cinc periodistes que habitualment segueixen la informació del Departament d'Interior.

a la cançó més popular de La Veu, «My Way». La filosofia que desprèn la balada immortalitzada per Sinatra encaixa com l'anell al dit amb la seva personalitat perquè, com s'extreu de l'esperit de la composició, ell és un home fidel a si mateix i que manifesta les coses tal com les sent i les pensa ("I did it my way", diu la lletra en anglès).

Respostes per a tot

Acabat el preludi de la trobada, s'obre el foc. Puig no requereix cap guió de preguntes ni cap anotació de suport. Amb les mans als genolls, cames creuades i gest tranquil i segur, encaixa la primera qüestió. Per uns segons, el silenci s'apodera de la sala. Desapareix el Puig més humà i emergeix el personatge públic.

Les preguntes i respostes s'entrellacen sense pausa. Els periodistes posen sobre la taula temes d'actualitat diversa, que el conseller respon sense cap tipus de titubeig i amb oratòria hàbil i rotunda. La primera qüestió, llançada per Figueredo, busca l'opinió de Puig sobre els darrers crims amb violència ocorreguts a casa nostra. A partir d'aquí, se succeeixen els interrogants, que giren a l'entorn de la prostitució a les carreteres, els límits de velocitat, la idoneïtat o no de la instal·lació a Catalunya del projecte Eurovegues i la previsió d'impulsar noves promocions de Mossos d'Esquadra aquest 2012.

Motorista empedreït

Amb els ànims ja de baixa, i quan ja portem prop de dues hores d'entrevista i s'acosta l'hora de dinar, s'enfila la part final de la conversa, on el conseller deixa aflorar la seva part més humana. L'home que va iniciar-se a la política als 14 anys ens explica que és un apassionat de les motos i que actualment condueix un escúter de 600 centímetres cúbics. També descobrim que li encanta jugar a tennis i a petanca. Ah, i que mai ha jugat a beisbol, tot i que té quatre bats, fruit d'obsequis que ha rebut de companys de partit i amics, per la seva caricatura en el programa "Polònia". Em crida l'atenció un últim detall biogràfic que apunta orgullós: el seu avi matern, Emili Godes, és un dels fotògrafs catalans més destacats de la primera part del segle XX, un pioner de la fotografia de proximitat. Queda clar perquè li agraden les càmeres. I previ retrat digital de grup, periodistes i entrevistat s'acomienzen. "L'experiment" no defrauda ningú.

No trobo sentit a bloquejar-nos amb el límit a 120 km/h

El conseller d'Interior respon...

Sobre la pràctica de la prostitució a les carreteres:

"La nostra intenció és abolir aquesta pràctica, però mentre això no sigui un compromís social, volem manifestar el nostre propòsit de lluitar perquè sigui més difícil de portar a terme a l'espai públic."

Sobre la velocitat variable:

"Té uns beneficis raonablement importants que justifiquen la inversió. Millora la gestió del temps, aporta més comoditat en la conducció, permet regular la velocitat en moments de nivells elevats de contaminació i reduir les arrencades i aturades dels vehicles (*stop and go*). Es preveu que la pròxima via on s'apliqui la velocitat variable sigui a la B-20 nord en el tram comprès entre Santa Coloma de Gramenet i Tiana."

Sobre els límits de velocitat:

"No trobo sentit a bloquejar-nos de cara al futur amb el límit de 120 km/h a les autopistes. Les característiques de certes vies, unides a les millores tecnològiques dels vehicles i a l'actitud dels conductors, fan possible que s'apugui a 130 km/h. El que és perillós és la velocitat excessiva. Crec que és un tema que s'ha de debatre a la comissió de seguretat viària del Parlament. Fixar els límits de velocitat és una potestat del govern espanyol però lluitaré perquè es delegui al govern català"

Sobre les possibilitats de convocatòria d'una nova promoció de Mossos d'Esquadra aquest any:

"Només hi ha un 1% de possibilitats que es convoqui una nova promoció. Estem estudiant replantejar-nos certes funcions per ressituar alguns agents en llocs prioritaris."

Sobre la sinistralitat dels ciclistes:

"L'afició ciclista a Catalunya està molt arrelada. Hem de replantejar-nos com garantir la seguretat d'aquest col·lectiu a través d'informació, educació i consciència cívica per part de tothom."